

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Päivä kulki muilla mailla,

luonto nukkui talviunta;

koivu lehtiä on vailla,

horroksessa luomakunta.

Kulki tuolloin Pohjan mailla

Herra ihmishahmossansa;

myrskyn suojaa vainen vailla

Luoja kylmän kohmeissansa.

Kuusi lausui: "Koivu, sulla

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

hatara on tuulensuoja.

Tuuheat on lehvät mulla,

tulkaa niiden alle, Luoja!"

Tuli ilta, aamu koitti,

seestyi taivas, myrsky laantui,

vihureissa tuuli soitti,

hiljaiseksi vihdoinkin taantui.

Virkkoi Herra virkeänä:

"Annoit suojan oivallisen,

vietin yöni lämpimänä.

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Vuoksi mielein kiitollisen,

pysyt aina vihreänä.

Valan annan kelvollisen.

Ollos tästä eespäin aina

merkki rakkauden ja uskon;

olkoot lehväs ihmisille

lupaus uuden aamuruskon.

Sulaa vielä järvet jäästä,

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

kedot kattaa kukkaloisto,

leipä nousee tähkäpäästä,

ei ole turha toivon toisto."

Siksi aikaan joulun uuden

joka pirtissä on kuusi,

merkki kasvun jatkuvuuden,

joulu joulun jälkeen uusi.

Paratiisin persikoita

ovat pallot oksillansa,

pyhä liekki kynttilöissä,

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

pyhä tähti latvassansa

loistaa vuoden viime öissä.

Aika nyt on hiljentyä,

muistaa tielle nääntyneitä,

joulunviettoon keskittyä,

kantaa kaipuun kyynelitä,

antaa alta kyynelien

lämmin kiitos rakkaimmalle,

eessä päivän nousevien

Pieni jouluinen tarina

Kirjoittanut Paavo Turakainen

hymy kanssakulkijalle.